HOLY CROSS, YOU ARE THE GATE TO PARADISE

Prior to Christ's Crucifixion, the cross was a feared and despised instrument of torture and death. After His Resurrection, however, it became the most powerful and revered symbol of the victory that was promised to Christ's followers. The Romans were well aware of this, and early in the 2nd century, the Emperor Hadrian ordered a pagan temple to be erected over this most sacred Christian site. With the passage of time, the place of our Lord's death upon the Cross was slowly forgotten.

An interest in it emerged 200 years later from an unlikely source: the Emperor Constantine. After winning a great battle after seeing a vision of the Cross in the sky, surrounded by the words "By this sign you will conquer," Constantine ended the era of persecution and proclaimed Christianity to be the official religion of the Empire. He sent his mother, Helen, to Jerusalem with the arduous task of finding the Cross of Christ. This would not be an easy assignment -- some 300 years had passed since the Son of God gave His Life for the sake of all mankind. Someone remembered that the Temple to Venus had been built over Golgotha. After extensive excavation, three crosses were found. But which one was Christ's? Legend has it that a funeral procession was passing by at that very moment. Patriarch Makarios touched the body with each cross, and when life returned to the lifeless body after contact with one of them, everyone knew that, indeed, this was the **PRECIOUS AND LIFE-GIVING CROSS** of Christ! The Patriarch quickly lifted, or elevated the Cross for all to see.

As an interesting footnote to this fascinating story, Jude, the man who led St. Helen to the place where the Cross was buried, immediately was baptized into Christianity. He took the name "Cyriacus" and would later become Bishop of Jerusalem. St. Helen would go on to develop a well-earned reputation of being a "church builder," supervising the construction of some 80 churches throughout the Holy Land.

Бр.93 WEEKLY PARISH BULLETIN No.93

23. Септембар 2018.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

НЕДЕЉНИ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

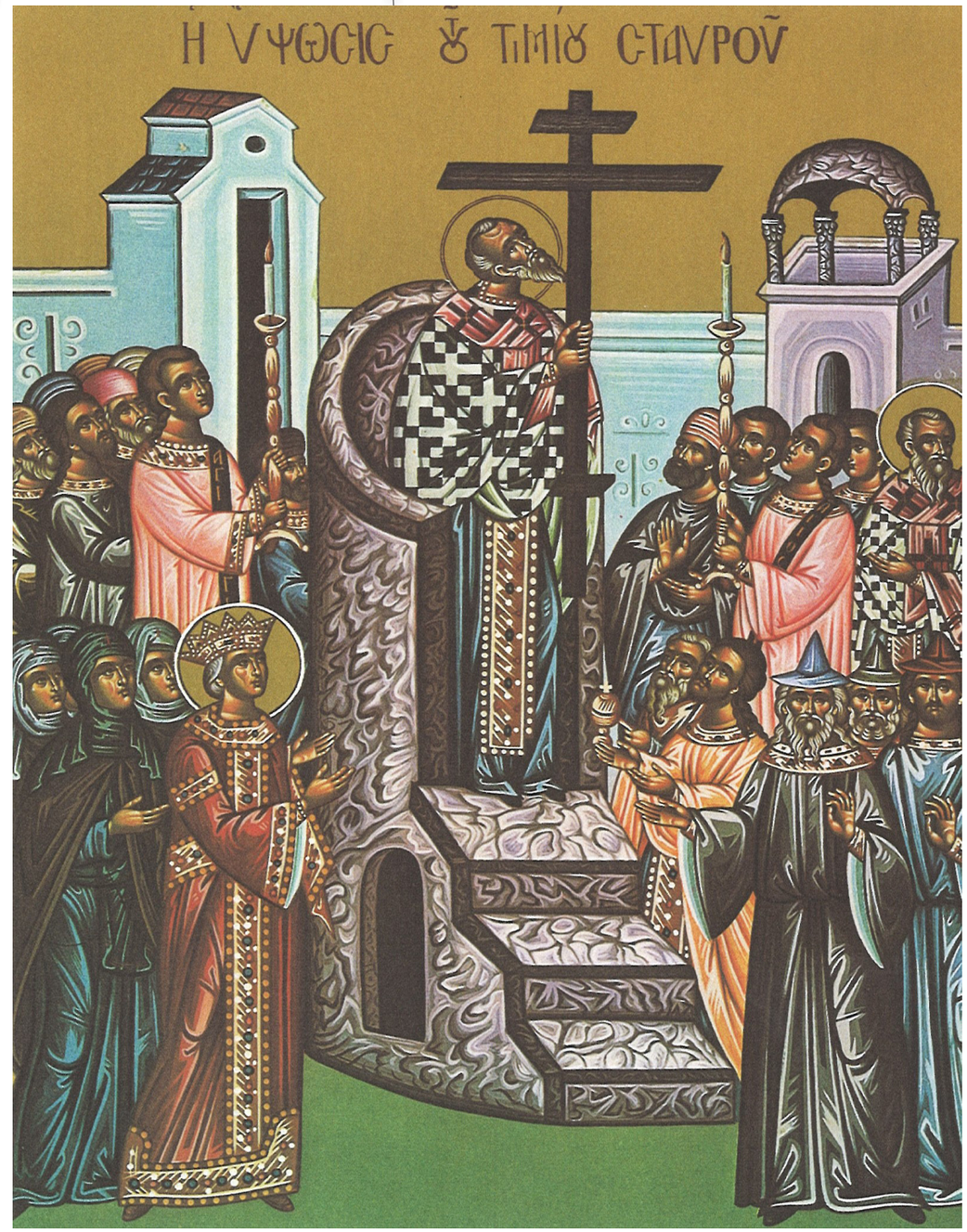

17. НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА-ПРЕД ВОЗДВИЖЕЊЕМ

ДАНАШЊА ЧИТАЊА
ЕВАНЂЕЉЕ: Мт. 15, 21-28; Јн. 3, 13-17;
АПОСТОЛ: II Кор. 6, 16-7,1;Гал. 6, 11-18; 10;

ДАНАС ПРОСЛАВЉАМО ПРАЗНИК:
СВ. МУЧ. МИНОДОРА, МИТРОДОРА И НИМФОДОРА

Три рођене сестре, из неког места у Витинији Азијској. Васпитане у духу хришћанском повукоше се из града у пустињу желећи да ум свој узвисе Богу и ослободе свега варљивога света, и да тако проживе век овај у чистоти и девичанству као праве невесте Христове. Предадоше се великом труду, посту и молитви, док их Бог не украси даром чудотворства. Када к њима почеше доводити болеснике ради исцелења, оне посташе знамените и преко своје воље. Чу за њих и неки кнез Фронтон и довуче их на суд. Видевши их кнез зачуди се красоти лица њихова. Јер и ако оне беху велике испоснице, и тело њихово сухо, лице им беше светло, озарено унутрашњим миром и благодању Божјом. Кнез им најпре ласкаше и обећаваше послати их цару, који ће их удати за своје велможе, но када се увери, да све његове ласке и обећања немаху никаква дејства на ове невесте Христа Господа, он нареди те прво мучише Минодору, а сестре њене баци у тамницу. После љутих мучења викне кнез Минодори, израњављеној и искрављеној: „принеси жртву боговима!“ На то одговори св. мученица: „зар не видиш: ништа друго и не чиним него сву себе приносим на жртву Богу мојему?“ Када издахну у мукама св. Минодора, тада кнез изведе и остале две сестре и постави их крај мртвога тела Минодорина, па показујући им мртво тело сестре њихове саветоваше их да се одрекну Христа. Но како оне осташе непоколебљиве, то и њих љутим мукама умори. У том гром удари из неба и уби бездушнога Фронтона и слуге његове. Хришћани чесно сахранише тела светих Божјих мученица. Пострадаше између 305. и 311. год. у време Максимијана Галерија, и упокојише се у царству Христовом.

У Четвртак, 27.Септембра је празник - ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГА КРСТА
Света Литургија почиње у 10 сати

РАСУЂИВАЊЕ

Примери храбрости и трпљења, које показаше хришћанке мученице – хиљаде и хиљаде њих – обасјале су блештећом славом све странице историје цркве хришћанске. Но колико су за дивљење ови примери драговољних мученица толико, и не мање, за дивљење су примери хришћанки подвижница, знаних и незнаних. Јер подвижништво ништа друго није до дуготрајно мучeништво. Павле еп. Моновасијски предао је потомству један поучан пример жена подвижница. Кад је он још био мирјанин и сабирач царских пореза, случи му се да одседне у једном манастиру. Видевши да гаврани падају на воћке, ломе гране са плодом и односе, зачуди се томе, и заједно са монасима крете за њима, да види, куда то они односе воће. Идући тако зађоше у неку непроходну дубраву, у дну које спуштаху се гаврани, оостављаху одломљене воћне гране и брзо се враћаху. Испитујући они нађоше једну пештеру, и у њој три жене испоснице. Најстарија од њих исприча им њихово житије: она беше племићка Цариградска. Кад јој муж умре, хтеде је неки други великаш насилно узети за жену. Но она беше решена, да после смрти првога мужа остатак живота проведе у девству. Зато раздаде своје богатство сиротињи, узе две своје слушкиње, и с њима побеже у ово пусто место. Једанаест година проведоше оне ту у посту и молитви не видећи никога и невиђене од икога осим Бога. А Бог Промислитељ устроји, да им птице доносе воће за храну. Тада замолише игумана, да им донесе свето причешће, да се причесте. Када се причестише три дана после тога све три ове свете жене упокојише се, и монаси их чесно сахранише.

Хвала нашим драгим сестрама на лепо припремљеном ручку

THERE IS NO RIGHT WAY TO DO WRONG THING.

БЕСЕДА
о томе како грешни људи радије примају злотвора него добротвора

Ја дођох у име оца својега, и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити. (Јов. 5, 43)

Ко је тај други, који ће доћи у име своје и кога ће грешни људи радије примити него Христа Господа? То је онај који не носи крста и не иде уским путем; који није човекољубац но човекомрзац; који не војује против греха него за грех; који воли нечистоту и шири нечистоту; који је војник вечне смрти а не вечног живота; који ласка безбожницима и милује сваку страст и порок, – то је антихрист. Он ће доћи у име своје а не у име Божје. И сви они, који не примише Христа, примиће њега. Биће им он мио, јер ће миловати све криве путове грешничке. Биће им он милији од Христа, јер ће поред тешког пута Христовог направити глатку стазу као од леда, по којој ће се људи лако клизати не мислећи о понору, у који их он води. Господ Христос дошао је у име вечног спасења људи, вечног живота, вечне истине и правде, а он ће доћи у име своје, тј. у име вечне пропасти, смрти, лажи, и неправде. И кад антихрист дође међу своје, своји ће га радо примити; сви они којима је Христос тежак примиће радо антихриста, јер ће им се учинити лак, и јер ће им се његов пут учинити лак. Кад буде било доцкан, видеће безумници, да су се преварили, али спасења неће бити. Кад се буду склизали у вечну ноћ, у крило смрадне змије, тада ће бити доцкан – кајање се неће примати, и спасења више неће бити. Брзо ће се свршити безумни пир антихристов са грешницима на земљи, као један трен ока свршиће се; и дом нечистог весеља обратиће се у безизлазну тамницу гриже и чемера. Тада ће бити све доцкан.

О Господе човекољубиви, једини пријатељу људи, Тебе јединога ми познајемо и признајемо. Тебе, само Тебе примамо као Спаситеља и спасење наше. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Драги парохијани,
постаните Чланови Црквено-школске Општине, како би сте стекли право да учествујете у њеном раду и одлучивању о Скупштинама чланства, али и стекли привилегије које се уз чланство добијају.
Годишња чланарина је $120.00 или $10.00 месечно
За формулар се обратите оцу Милану или Слободану Петровићу, рачуновођи